

stændig rigtigt, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds sagde, at det sete afhænger af Øjnene, der ser. Hvilken Farve Øjnene har, tror jeg har mindre at sige — om de er smukke eller ikke smukke, er en Smagssag —, men jeg forstaar ikke rigtig, hvordan de Øjne er beskafne, som læser dette Forslag; hvad Øjne man end har, om de er blaa eller brune, kønne eller grimme, maa man, hvis man kan læse, kunne se, at det drejer sig om „eventuelle Ændringer i de bestaaende Forhold, derunder ogsaa om Formaalstjenligheden af en fuldstændig Adskillelse“. Hvis Udvalget bliver nedsat, kan det jo godt være, at det kommer til det Resultat, at det ikke er formaalstjenligt at adskille Stat og Kirke. Man vil kun undersøge, hvad der er formaalstjenligt, saa den meget stærke Kamp, der her føres, synes jeg er ved Siden af.

Da dette Spørgsmaal sidst var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg Forventning om, at Spørgsmaalet om et saadant Udvalgs Nedsættelse vilde komme igen, fordi Kravet herom er meget stærkt ude i de kirkelige Kredse af vort Folk, og jeg troede ikke, man kom udenom det. Det er derfor ganske naturligt, at den højtærede Kirkeminister nu paa ny fremsætter det foreliggende Lovforslag, og jeg tror, at de Øjne, der ikke kan opdage, at der er en saadan Stemning ude i Befolkningen, ser forkert i dette Stykke. Jeg tror, det her netop vil vise sig, at der indenfor alle kirkelige Kredse er Folk, som ønsker dette. At der ogsaa indenfor disse kirkelige Kredse er nogle, som ikke ønsker det, er jeg ikke blind for; men efter min Mening ønsker det store Flertal af Kirkefolket disse Forhold overvejet, fordi mange ser saadan paa det, at hvis der ikke sker noget her, vil netop Livet meget let føre med sig, at der kommer en Sprængning af den Folkekirke, som vi ønsker bevaret.

Jeg kan slutte mig til det, som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds sagde om de mange ledige Embeder. Jeg beklager, at der staar saa mange Embeder ledige rundt om i vort Land, og jeg kan ikke helt ud synes, at det er rigtigt, at man fra Ministeriets Side erklærer, at saa længe Kommissionen arbejder, kan man ikke besætte disse Embeder. Jeg tror, her er noget, man maa have forandret; at disse mange Embeder staar ubesatte, er uholdbart.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at der er sket meget indenfor den kirke-

lige Lovgivning. Det er rigtigt. Jeg tror ogsaa, at netop dette viser, at det paa-tænkte Udvalg vil kunne naa et Stykke længere frem, end vi naaede ved de kirkelige Love af 1922. Om man saa vil kalde det en Kirkeforfatning, eller hvad man vil kalde det, er jo en Sag for sig. Jeg mener kun, at vi ifølge Grundloven har en vis Ret til at fordre, at Kirkens Forhold ordnes ved Lov. Det er noget af dette, vi fik ved Kirkelovene af 1922, og vi fra vort Partis Side ønsker kun at fortsætte i den Retning og faa flere Forhold, baade indre og økonomiske, ordnet ved Lov, hvilket vil gavne vor Folkekirke, i Stedet for disse løse Forhold, som vi nu har, hvor Afgørelsen er henlagt til Administrationen, hvad der jo ogsaa kritiseres saa meget stærkt. Jeg vil derfor gerne anbefale dette Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: I de korte Bemærkninger, hvormed den højtærede Kirkeminister forelagde dette Lovforslag for Landstinget, er der en Udtalelse, som jeg synes er meget interessant. Ministeren siger, efter at han har gjort Rede for — hvad jeg er enig med ham i —, at der er mange Kredse indenfor Befolkningen, der er Tilhængere af Statens og Kirkens Adskillelse, at dette jo ogsaa er hans Partis Opfattelse. Han siger, at det Parti, han tilhører, jo altid har haft denne Opfattelse, men, føjer Ministeren til, jeg vil dog i denne Forbindelse gøre den Bemærkning, at naar man tænker paa en Adskillelse af Stat og Kirke, mener man — det er altsaa indenfor det danske Socialdemokrati — en Adskillelse, der kan finde Plads indenfor de nuværende Grundlovsbestemmelser. Saaledes har jeg ikke hidtil opfattet det socialdemokratiske Program, at Religionen var en Privatsag, og at Stat og Kirke burde adskilles. Men saaledes skal det altsaa forstaas herefter, og det er altid rart at vide det i den fremtidige Drøftelse af disse Spørgsmaal.

Jeg har sagt tidligere og skal gentage — hvad der siges om denne Sag, er jo væsentlig Gentagelser —, at jeg gerne vil være med til at nedsætte et lille snævert sagkyndigt Udvalg, der kunde udrede navnlig det økonomiske Forhold mellem Stat og Kirke med det Formaal, hvis der var en Regering, som havde til Hensigt at adskille Stat og Kirke, da at stille Forslag derom paa Grundlag af et saadant Udvalgs Arbejde. Men det er jo slet ikke noget i den Retning, der er foreslaaet her,